

به جرات می توان گفت بد بدرقه ترین مردم دنیا هستیم که حتی با اسطوره هایمان نیز بر خورد خوبی نداریم. آرش برهانی یکی از بهترین بازیکنان استقلال در چند سال اخیر بود که با سادگی از تیم کنار گذاشته شد و یک سال پس از جدایی از استقلال، از فوتبال خداحافظی کرد. دل پری دارد و حرفهای فراوان برای گفتن.

گرفت و به او گفت لطفاً با همسر نیکی بات تماس بگیر و بگو ما امشب شام به منزل شما می آییم. او وقتی این کار را کرد با استقبال نیکی بات مواجه شد و هافبک منچستر خیلی خوشحال بود که سر مربی تیمش که لقب سِر را دارد می خواهد شام به منزل او برود. آن شب فرگوسن و همسرش به منزل بات رفتند و در فضایی کاملاً دوستانه در کنار خانواده شام خوردند بعد از آن فرگوسن به نیکی بات گفت من با تو صحبتی دارم و حتماً باید چیزهایی را نشان دهم. آنها مقابل تلویزیون رفتند و فرگوسن یک سی دی به او داد و از بات خواست تا به نحوه تمرینات و بازی هایش دقت کند. بعد از اینکه بات نقاط ضعف خود را دید فرگوسن به او گفت حالا می خواهیم به تو بگویم که تو به سیستم تاکتیکی من نمی خوری و بهتر است در کمال احترام از جمع ما جدا شوی. البته من می دانم که تو بازیکن خوبی هستی و طرفداران منچستر هم تو را دوست دارند به همین خاطر من اینجا آمدم که به تو کمک کنم و مطمئن باش کاری می کنم احترام تو بین مردم و همبازیانت حفظ شود و تو را به دوستان مربی ما معرفی می کنم که اتفاقاً به سیستم بازی آنها می خوری و می توانی کمک حال آنها باشی. بات هم در کمال احترام توجیه شد و اتفاقاً آن سال از منچستر در کمال احترام جدا شد. من نمی گویم از منصوریان انتظار فرگوسن بودن را دارم اما فکر می کنم می شد با احترام بیشتری با من و چند بازیکن دیگر برخورد می کرد.

اما استقلال امسال نفرات جوان زیادی جذب کرد به طور مثال میلاد زکی پور ۲۲ ساله، مجید حسینی ۲۲ ساله، رابسون ۲۳ ساله، علی قربانی ۲۳ ساله و سید حسین حسینی

شما به این شکل یارگیری می گوید جوانگرایی؟ اینهایی که اسم بردید بازیکنان خوبی هستند و همگی آینده دار اما تعریف از جوانگرایی این نیست. من دوست دارم تعریف مربیان از جوان گرایی را بدانم. زمانی که خود من به استقلال آمدم با ۲۳ سال سن در جام جهانی بازی کرده بودم. یک قهرمانی با پاس را تجربه کرده بودم و در بازیهای آسیایی سوم شده بودیم و در لیگ بازیهای زیادی انجام دادم. من به عنوان یک بازیکن جوان اما باتجربه به

من بازی می کردند.
ایادم می آید یک بار هم در دوره کی روش به تیم ملی دعوت شدی.

بله. در اولین دوره کی روش به تیم ملی رسیدم ولی به نظرم فکر کی روش چیز دیگری بود. او هدفهای دیگری داشت، اوایل که دعوت نمی شدم خیلی ناراحت بودم که چرا این اتفاق می افتد ولی بعدها فهمیدم معیارهای کی روش چیزهای دیگری بوده و او هدفهای دیگری دارد که ناراحتی را از دلم پاک می کرد.

چرا در برنامه ۹۰ از منصوریان گله کردی؟
از منصوریان گله کردم چون از او توقع داشتم. اتفاقاً شرایط من و علی منصوریان یکی بود. او ۵ یا ۶ سال در استقلال بازی کرد و جزء بازیکنان با تجربه تیم بود و از نظر سنی من دو سه سال جوانتر از او بودم. منصوریان در ۳۷ سالگی فوتبال را کنار گذاشت من در ۳۴ سالگی. حرف من این بود وقتی علیرضا منصوریان توسط حجازی و قلعه نویی یاد گرفت که با بازیکنی مثل خودش چگونه برخورد کند چرا با من چنین رفتاری کرد؟ این طبیعی بود که منصوریان در ۳۷ سالگی شادابی و طراوت ۳۰ سالگی را نداشته باشد ولی قلعه نویی و حجازی به منصوریان عزت دادند تا مقابل صد هزار نفر با هواداران استقلال خداحافظی کند و اتفاقاً حقش هم بود ولی من انتظار نداشتم چنین اتفاقی بیفتد. می خواهم برایتان مثالی بزنم تا کاملاً متوجه منظور من شوید. زمانی که الکس فرگوسن سر مربی منچستر بود این تیم بازیکنی مثل نیکی بات داشت. فرگوسن در یکی از جلسات تمرینی متوجه شد که بات دیگر به سبک تاکتیکی او نمی خورد. او این موضوع را مدتها زیر نظر داشت و نحوه تمرینات و بازی بات را آنالیز می کرد. در همان جلسه تمرینی با همسر خودش تماس

فکر خداحافظی را چه کسی در سر تو انداخت؟
هیچ کس، خودم. یک تنه از فوتبال خداحافظی کردم.

مگر قبلاً فکرش را کرده بودی.
قبل از شروع لیگ امسال یک چیزهایی شنیده بودم که شاید منصوریان من را نخواهد و مدام فکر می کردم که چه کار کنم. یکسری حرفها هم مطرح شد که برایم سخت و ناراحت کننده بود. در این مدت فکرهای عجیب و غریب زیادی کردم. ولی در نهایت تصمیمم این بود.

به نظر می رسد زود ناامید شدی.

مصاحبه های ۵، ۶ سال گذشته من هست. من دوست داشتم با پیراهن استقلال فوتبالم را تمام کنم و برای خودم ذهنیتی درست کرده بودم که دیگر سخت بود در جای دیگری فوتبال بازی کنم. شاید فوتبال بخشی از درآمد و زندگی من بود ولی این مسأله در اولویت من نبود و شاید پول، بخش دوم و سوم ماجرا بود. شاید کسی حرف من را الان درک نکند ولی احساس می کردم اگر در یک لباس دیگر فوتبال بازی کنم برایم لذت خاصی ندارد.

در این مدت شایعات زیادی هم مطرح شد که مثلاً آرش برهانی را تیمی نمی خواهد و منصوریان درست تصمیم گرفت که او را کنار گذاشت و از این صحبت ها....

خودم این حرفها را شنیدم و برآیم سخت بود. به خاطر این بود که به پیکان رفتم. می خواستم خیلی چیزها را ثابت کنم اول فصل هم خیلی انگیزه داشتم حتی با آقای جلالی که صحبت کردم او گفت که می توانم به روزهای خوب برگردم ولی اگر در کل به شما بگویم هر چه تلاش کردم نتیجه نداد. یک جورهایی آن حس که به من گفته بود در تیم دیگری نمی توانم از فوتبال لذت ببرم مرتب به من القا می شد.

فکر می کنی به آن چیزهایی که می خواستی رسیدی؟

به گذشته که فکر می کنم خیلی افسوس می خورم. نه به خاطر اینکه چرا این گونه شد افسوس این را می خورم که مثلاً چرا در پست خودم بازی نکردم و خیلی اتفاقات دیگر. در رده ملی هم بدشانس بودیم. دوست داشتم در زمان حضورم در استقلال ستاره سوم را بگیریم که نشد، واقعاً حیف شد.

در رده ملی هم بدشانس بودی.
بله، بدشانس بودم چون بازیکنان بزرگی در پست